

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2014/252/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Turcji o readmisji osób przebywających nielegalnie 1
- Umowa między Unią Europejską a Republiką Turcji o readmisji osób przebywających nielegalnie 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 462/2014 z dnia 5 maja 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej *Equisetum arvense* L., zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽¹⁾ 28
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 463/2014 z dnia 5 maja 2014 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, zasady i warunki mające zastosowanie do systemu elektronicznej wymiany danych między państwami członkowskimi i Komisją 32
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 464/2014 z dnia 6 maja 2014 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w zakresie minimalnych odległości od brzegu i minimalnej głębokości morza przy połowach dobijakowatych (*Gymnammodytes cicerelus* i *G. semisquamatus*) oraz babkowatych (*Aphia minuta* i *Crystalogobius linearis*) niewodami pełnomorskimi na niektórych wodach terytorialnych Hiszpanii (Katalonia) 37
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 465/2014 z dnia 6 maja 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 40

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

2014/253/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/004 ES/Grupo Santana, Hiszpania) 42

2014/254/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/007 IT/VDC Technologies z Włoch) 44

2014/255/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 29 kwietnia 2014 r. ustanawiająca program prac związanych z unijnym kodeksem celnym 46

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 14 kwietnia 2014 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Turcji o readmisji osób przebywających nielegalnie

(2014/252/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2012/499/UE ⁽¹⁾ Umowa między Unią Europejską a Republiką Turcji o readmisji osób przebywających nielegalnie („Umowa”) została podpisana w dniu 16 grudnia 2013 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia.
- (2) Na mocy umowy zostanie ustanowiony Wspólny Komitet ds. Readmisji, który przyjmie swój regulamin wewnętrzny. Właściwe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Unii w tym przypadku.
- (3) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (6) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 8.9.2012, s. 4.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Republiką Turcji o readmisji osób przebywających nielegalnie zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii notyfikacji przewidzianej w art. 24 ust. 2 Umowy, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na związanie się postanowieniami Umowy ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Unię we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji ustanowionym na mocy art. 19 Umowy.

Artykuł 4

Komisja przyjmuje stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z wymogami art. 19 ust. 5 Umowy po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Unią Europejską a Republiką Turcji o readmisji osób przebywających nielegalnie

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

REPUBLIKA TURCJI, zwana dalej „Turcją”,

KIERUJĄC SIĘ chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji,

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej umowy oraz na zasadzie wzajemności skuteczne i szybkie procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zorganizowanego powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Turcji bądź jednego z państw członkowskich Unii lub przestały spełniać te warunki, a także ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Unii, jej państw członkowskich oraz Republiki Turcji, wynikających z prawa międzynarodowego oraz w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r.,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza umowa nie narusza praw i gwarancji proceduralnych osób, które są przedmiotem postępowania w sprawie powrotu lub które ubiegają się o azyl w państwie członkowskim zgodnie z odpowiednimi instrumentami prawnymi Unii,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza umowa nie narusza postanowień umowy z dnia 12 września 1963 r. ustanawiającej stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, jej protokołów dodatkowych, stosownych decyzji rady stowarzyszenia oraz stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

PODKREŚLAJĄC, że osoby będące w posiadaniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego wydanego na podstawie dyrektywy Rady 2003/109/WE dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi korzystają ze wzmocnionej ochrony przed wydaleniem na mocy art. 12 tej dyrektywy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza umowa jest oparta na zasadzie wspólnej odpowiedzialności, solidarności oraz równego partnerstwa w zakresie zarządzania ruchami migracyjnymi pomiędzy Turcją a Unią oraz że w tym kontekście Unia gotowa jest udostępnić zasoby finansowe w celu wsparcia Turcji we wdrażaniu niniejszej umowy,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej umowy wchodzącej w zakres tytułu V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, chyba że państwa te wyrażą na to zgodę zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej umowy wchodzącej w zakres tytułu V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie mają zastosowania do Królestwa Danii, zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Turcję i Unię;
- b) „obywatel Turcji” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Turcji zgodnie z jej przepisami;

- c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego Unii;
- d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii z wyjątkiem Królestwa Danii;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż Turcji lub jednego z państw członkowskich;
- f) „bezpaństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa żadnego państwa;
- g) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenie wydane przez Turcję lub jedno z państw członkowskich, uprawniające daną osobę do przebywania na ich terytorium. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych państw w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub dokument pobytowy;
- h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Turcję lub jedno z państw członkowskich, w przypadku gdy wydanie zezwolenia lub podjęcie decyzji jest wymagane w związku z wjazdem na terytorium Turcji lub jednego z państw członkowskich, lub tranzytem przez to terytorium. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;
- i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Turcję lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 8 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 15 niniejszej umowy;
- j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Turcję lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 8 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 15 niniejszej umowy;
- k) „właściwy organ” oznacza każdy krajowy organ Turcji lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wykonania niniejszej umowy, jak przewidziano w protokole wykonawczym, zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. a) niniejszej umowy;
- l) „osoba przebywająca nielegalnie” oznacza każdą osobę, która — zgodnie z odnośnymi procedurami ustanowionymi na podstawie przepisów krajowych — nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Turcji lub jednego z państw członkowskich, bądź przestała spełniać takie warunki;
- m) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do państwa przeznaczenia;
- n) „readmisja” oznacza przekazanie przez państwo składające wniosek i przyjęcie przez państwo rozpatrujące wniosek osób (obywateli państwa rozpatrującego wniosek, obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców), w stosunku do których ustalono, że nielegalnie wjechali, przebywali lub zamieszkiwali na terytorium państwa składającego wniosek, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy;
- o) „miejsce przekroczenia granicy” oznacza każde miejsce wyznaczone przez państwa członkowskie lub Turcję w celu przekraczania ich granic;
- p) „rejon przygraniczny” państwa składającego wniosek oznacza obszar w obrębie jego terytorium sięgający w głąb kraju do 20 kilometrów od zewnętrznej granicy państwa składającego wniosek, niezależnie od faktu, czy granica jest granicą wspólną państwa składającego wniosek i państwa rozpatrującego wniosek, jak również obszar portów morskich wraz ze strefami celnymi i międzynarodowych portów lotniczych państwa składającego wniosek.

Artykuł 2

Zakres

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Turcji bądź jednego z państw członkowskich Unii lub przestały spełniać te warunki.
2. Stosowanie niniejszej umowy, w tym ustępu 1 niniejszego artykułu, nie narusza instrumentów wymienionych w art. 18.
3. Niniejsza umowa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, o których mowa w art. 4 i 6, którzy opuścili terytorium państwa rozpatrującego wniosek wcześniej niż pięć lat przed pozyskaniem przez właściwe organy państwa składającego wniosek wiedzy o takich osobach, chyba że za pośrednictwem dokumentów wymienionych w załączniku 3 można udowodnić, że dopełnione zostały warunki niezbędne dla readmisji do państwa rozpatrującego wniosek, zgodnie z art. 4 i 6.

SEKCJA I

OBOWIĄZKI TURCJI W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 3

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez podejmowania przez to państwo członkowskie żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, Turcja dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących na mocy prawa tego państwa członkowskiego lub na mocy prawa Unii warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek lub przestały spełniać te warunki, o ile zgodnie z art. 9 ustalono, że osoby te są obywatelami Turcji.
2. Turcja dokonuje również readmisji:
 - niebędących w związku małżeńskim małoletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek lub wspomniane niezależne prawo pobytu przysługuje drugiemu z rodziców który ma prawo opieki nad danymi dziećmi;
 - posiadających inne obywatelstwo małżonków osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium Turcji, chyba że mają oni niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek lub Turcja dowiedzie, że zgodnie z jej krajowym ustawodawstwem dane małżeństwo nie jest prawnie uznane.
3. Turcja dokonuje także readmisji osób, które — na podstawie obowiązującego w Turcji ustawodawstwa — wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zostały pobawione obywatelstwa Turcji lub zrzekły się go, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.
4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez Turcję lub — w stosownych przypadkach — po upływie terminów określonych w art. 11 ust. 2 właściwy urząd konsularny Turcji wydaje, niezależnie od woli osoby, która ma podlegać readmisji, w ciągu trzech dni roboczych dokument podróży wymagany na potrzeby powrotu osoby, która ma podlegać readmisji, o trzymiesięcznym okresie ważności. Jeżeli w danym państwie członkowskim nie ma urzędu konsularnego Turcji lub jeżeli Turcja w ciągu trzech dni roboczych nie wydała dokumentu podróży, za niezbędny dokument podróży na potrzeby readmisji danej osoby uznaje się odpowiedź na wniosek o readmisję.
5. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwy urząd konsularny Turcji wydaje w ciągu trzech dni roboczych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim nie ma urzędu konsularnego Turcji lub jeżeli Turcja w ciągu trzech dni roboczych nie wydała dokumentu podróży, za niezbędny dokument podróży na potrzeby readmisji danej osoby uznaje się odpowiedź na wniosek o readmisję.

Artykuł 4

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez podejmowania przez to państwo członkowskie żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, Turcja dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek lub przestali spełniać te warunki, o ile na podstawie art. 10 ustalono, że osoby te:
 - a) posiadają w chwili składania wniosku o readmisję ważną wizę wydaną przez Turcję i wjechały na terytorium państwa członkowskiego bezpośrednio z terytorium Turcji; lub
 - b) posiadają dokument pobytowy wydany przez Turcję; lub
 - c) nielegalnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego po pobycie na terytorium Turcji bądź po tranzycie przez jej terytorium.

2. Obowiązek readmisji przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania, gdy:
 - a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znalazł się na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Turcji jedynie w związku z tranzytem lotniczym; lub
 - b) państwo składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę, która została wykorzystana przez tę osobę na potrzeby wjazdu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, bądź dokument pobytowy — przed lub po wjeździe na jego terytorium, chyba że osoba ta jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego, które zostały wydane przez Turcję, a ich okres ważności upływa w późniejszym terminie; lub
 - c) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec korzysta z prawa bezwizowego wjazdu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek.
3. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez Turcję lub — w stosownych przypadkach — po upływie terminów określonych w art. 11 ust. 2 organy Turcji wydają, w razie konieczności, w ciągu trzech dni roboczych osobie, której readmisja została zaakceptowana, „awaryjny dokument podróży dla cudzoziemców” o co najmniej trzymiesięcznym terminie ważności, wymagany na potrzeby powrotu tej osoby. Jeżeli w danym państwie członkowskim nie ma urzędu konsularnego Turcji lub Turcja w ciągu trzech dni roboczych nie wydała dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ona zastosowanie standardowego dokumentu podróży UE do celów wydalenia ⁽¹⁾.
4. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego „awaryjnego dokumentu podróży dla cudzoziemców”, organy Turcji w ciągu trzech dni roboczych przedłużają okres ważności „awaryjnego dokumentu podróży dla cudzoziemców” lub w razie konieczności wydają nowy „awaryjny dokument podróży dla cudzoziemców” z takim samym okresem ważności. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim nie ma urzędu konsularnego Turcji lub Turcja w ciągu trzech dni roboczych nie wydała dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ona zastosowanie standardowego dokumentu podróży UE do celów wydalenia ⁽²⁾.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI UNII W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 5

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek Turcji i bez podejmowania przez Turcję żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Turcji lub przestały spełniać te warunki, o ile na podstawie art. 9 ustalono, że osoby te są obywatelami tego państwa członkowskiego.
2. Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:
 - niebędących w związku małżeńskim małoletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Turcji lub wspomniane niezależne prawo pobytu przysługuje drugiemu z rodziców, który ma prawo opieki nad danymi dziećmi;
 - posiadających inne obywatelstwo małżonków osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają oni niezależne prawo pobytu w Turcji lub państwo rozpatrujące wniosek dowiezie, że zgodnie z jego krajowym ustawodawstwem dane małżeństwo nie jest prawnie uznane.
3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które — na podstawie jego ustawodawstwa — wraz z wjazdem na terytorium Turcji zostały pobawione obywatelstwa państwa członkowskiego lub się go zrzekły, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Turcji przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

⁽¹⁾ W formie określonej w zaleceniu Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

⁽²⁾ Tamże.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek lub — w stosownych przypadkach — po upływie terminów określonych w art. 11 ust. 2 właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego wydaje, niezależnie od woli osoby, która ma podlegać readmisji, w ciągu trzech dni roboczych dokument podróży wymagany na potrzeby powrotu osoby, która ma podlegać readmisji, o trzymiesięcznym okresie ważności. W przypadku gdy w Turcji nie ma misji dyplomatycznej ani urzędu konsularnego danego państwa członkowskiego lub jeżeli państwo członkowskie rozpatrujące wniosek nie wydało w ciągu trzech dni roboczych dokumentu podróży, za niezbędny dokument podróży na potrzeby readmisji danej osoby uznaje się odpowiedź na wniosek o readmisję.

5. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny zainteresowanego państwa członkowskiego wydaje w ciągu trzech dni roboczych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. W przypadku gdy w Turcji nie ma misji dyplomatycznej ani urzędu konsularnego danego państwa członkowskiego lub jeżeli państwo członkowskie rozpatrujące wniosek nie wydało w ciągu trzech dni roboczych dokumentu podróży, za niezbędny dokument podróży na potrzeby readmisji danej osoby uznaje się odpowiedź na wniosek o readmisję.

Artykuł 6

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek Turcji i bez podejmowania przez Turcję żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Turcji lub przestały spełniać te warunki, o ile na podstawie art. 10 ustalono, że osoby te:

- a) posiadają w chwili składania wniosku o readmisję ważną wizę wydaną przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek i wjechały na terytorium Turcji bezpośrednio z terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek; lub
- b) posiadają dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub
- c) nielegalnie i bezpośrednio wjechały na terytorium Turcji po pobycie na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek bądź po transycie przez terytorium tego państwa członkowskiego.

2. Obowiązek readmisji przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znalazł się na terenie międzynarodowego portu lotniczego państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek jedynie w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) Turcja wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę, która została wykorzystana przez tę osobę na potrzeby wjazdu na terytorium Turcji, chyba że osoba ta jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego, które zostały wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek, a ich okres ważności upływa w późniejszym terminie; lub
- c) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec korzysta z prawa bezwizowego wjazdu na terytorium Turcji.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizę lub dokument pobytowy wydały dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub — jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął — dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeżeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek lub — w stosownych przypadkach — po upływie terminów określonych w art. 11 ust. 2 organy państwa członkowskiego wydają, w razie konieczności, w ciągu trzech dni roboczych osobie, której readmisja została zaakceptowana, dokument podróży o co najmniej trzymiesięcznym okresie ważności, wymagany na potrzeby powrotu tej osoby. W przypadku gdy w Turcji nie ma misji dyplomatycznej ani urzędu konsularnego danego państwa członkowskiego lub jeżeli państwo członkowskie nie wydało w ciągu trzech dni roboczych dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ono zastosowanie standardowego dokumentu podróży UE do celów wydalenia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Tamże.

5. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, organy państwa członkowskiego w ciągu trzech dni roboczych przedłużają okres ważności dokumentu podróży lub, w razie konieczności, wydają nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. W przypadku gdy w Turcji nie ma misji dyplomatycznej ani urzędu konsularnego danego państwa członkowskiego lub jeżeli państwo członkowskie nie wydało w ciągu trzech dni roboczych dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ono zastosowanie standardowego dokumentu podróży UE do celów wydalenia ⁽¹⁾.

SEKCJA III

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 7

Zasady

1. Państwa członkowskie i Turcja dołożą wszelkich starań, aby przekazywać osoby, o których mowa w art. 4 i 6, bezpośrednio do kraju pochodzenia. W tym celu procedury stosowania niniejszego ustępu zostaną określone na podstawie art. 19 ust. 1 lit. b). Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania w przypadkach, w których zastosowanie ma procedura przyspieszona na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 3-6, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

3. Jeżeli osoba, która ma podlegać readmisji, jest w posiadaniu ważnego dokumentu podróży lub dowodu tożsamości oraz — w przypadku obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców — ważnej wizy wykorzystanej przez tę osobę w celu wjazdu na terytorium państwa rozpatrującego wniosek lub dokumentu pobytowego państwa rozpatrującego wniosek, przekazanie takiej osoby odbywa się bez konieczności dostarczenia przez państwo składające wniosek właściwemu organowi państwa rozpatrującego wniosek wniosku o readmisję lub pisemnego oświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1.

Poprzedni akapit nie narusza prawa właściwych organów do zweryfikowania na granicy tożsamości osób podlegających readmisji.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli państwo składające wniosek zatrzymało daną osobę w rejonie przygranicznym po tym, jak nielegalnie przekroczyła granicę, przybywając bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo składające wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu trzech dni roboczych od chwili zatrzymania tej osoby (procedura przyspieszona).

Artykuł 8

Treść wniosku o readmisję

1. Wniosek o readmisję powinien w miarę możliwości zawierać następujące informacje:

- a) dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i — o ile to możliwe — miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość małoletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;
- b) w przypadku własnych obywateli: wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo, zgodnie z wytycznymi odpowiednio załączników 1 i 2;
- c) w przypadku obywateli państw trzecich i bezpaństwowców: wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, zgodnie z wytycznymi odpowiednio załączników 3 i 4;
- d) zdjęcie osoby, która ma podlegać readmisji.

⁽¹⁾ Tamże.

2. Wniosek o readmisję powinien w miarę możliwości zawierać następujące informacje:
 - a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta wyraziła jednoznaczną zgodę na takie oświadczenie;
 - b) wszelkie inne środki ochrony, bezpieczeństwa bądź informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.
3. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 3 wszelkie wnioski o readmisję są składane na piśmie i za pośrednictwem wspólnego formularza załączonego do niniejszej umowy w formie załącznika nr 5.
4. Wniosek o readmisję może być przekazany za pośrednictwem wszelkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej, np. faksu, poczty elektronicznej itp.
5. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 2 odpowiedź na wniosek o readmisję zostanie udzielona na piśmie.

Artykuł 9

Dowody potwierdzające obywatelstwo

1. Dowód potwierdzający obywatelstwo na podstawie art. 3 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 może być w szczególności oparty na dokumentach wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej umowy. Jeżeli dokumenty takie zostały przedstawione, odpowiednio państwa członkowskie lub Turcja uznają obywatelstwo na potrzeby niniejszej umowy. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.
2. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo na mocy art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 przedstawia się w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli dokumenty takie zostały przedstawione, państwa członkowskie i Turcja uznają na potrzeby niniejszej umowy, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że w następstwie dochodzenia oraz w terminach określonych w art. 11 państwo rozpatrujące wniosek dowiedzie czegoś innego. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.
3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty danego państwa rozpatrującego wniosek podejmują, na prośbę zawartą we wniosku o readmisję złożonym przez państwo składające wniosek, czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, w ciągu siedmiu dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa. Jeżeli w państwie składającym wniosek nie ma przedstawicielstw dyplomatycznych ani konsulatów państwa rozpatrującego wniosek, to ostatecznie podejmuje niezbędne czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu siedmiu dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji. Procedurę dotyczącą takich rozmów można ustalić w protokołach wykonawczych, o których mowa w art. 20 niniejszej umowy.

Artykuł 10

Dowody dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 3 do niniejszej umowy. Dowody potwierdzające warunki readmisji nie mogą być oparte na fałszywych dokumentach.
2. Dowody *prima facie* potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 4 do niniejszej umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Jeżeli takie dowody *prima facie* zostały przedstawione, państwa członkowskie i Turcja uznają warunki za ustalone, chyba że w następstwie dochodzenia oraz w terminach określonych w art. 11 państwo rozpatrujące wniosek dowiedzie czegoś innego.
3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub innego zezwolenia na pobyt na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także pisemne oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

Artykuł 11

Terminy

1. Właściwy organ państwa składającego wniosek musi złożyć wniosek o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu sześciu miesięcy po dniu uzyskania informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać te warunki.

Jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec wjechał na terytorium państwa składającego wniosek przed dniem, w którym art. 4 i 6 zaczynają mieć zastosowanie na podstawie art. 24 ust. 3, bieg terminu, o którym mowa w poprzednim zdaniu, rozpoczyna się od dnia, w którym art. 4 i 6 zaczynają mieć zastosowanie.

Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przedłuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedź na wniosek o readmisję musi być udzielona na piśmie:

- w ciągu pięciu dni roboczych, w przypadku gdy wniosek złożono w ramach procedury przyspieszonej (art. 7 ust. 4);
- bez zbędnej zwłoki oraz w każdym wypadku w ciągu maksymalnie 25 dni kalendarzowych we wszystkich pozostałych przypadkach, z wyjątkiem sytuacji, w których okres zatrzymania wstępnego w prawie krajowym państwa składającego wniosek jest krótszy; w takim przypadku zastosowanie ma ten ostatni okres. Jeżeli istnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w terminie, termin ten, na uzasadniony wniosek, może zostać przedłużony do maksymalnie 60 dni kalendarzowych, z wyjątkiem sytuacji, w której maksymalny okres zatrzymania w prawie krajowym państwa składającego wniosek jest krótszy od 60 dni lub równy 60 dniom.

Bieg terminu na udzielenie odpowiedzi rozpoczyna się od daty otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uważa się za udzieloną.

Odpowiedź na wniosek o readmisję może być przekazywana za pośrednictwem wszelkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej, np. faksu, poczty elektronicznej itp.

3. Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu przekazanie danej osoby następuje w ciągu trzech miesięcy. Na wniosek państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

4. Odrzucenie wniosku o readmisję musi mieć formę pisemną i zawierać uzasadnienie.

Artykuł 12

Formy przekazania i rodzaje transportu

1. Nie naruszając art. 7 ust. 3, przed przekazaniem danej osoby właściwe organy państwa składającego wniosek powiadamiają — na piśmie z wyprzedzeniem co najmniej 48 godzin — właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek o dacie przekazania, miejscu wjazdu i ewentualnej eskorcie oraz podają inne informacje związane z przekazaniem.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną, lądową lub morską. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Turcji lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania odbywającego się pod eskortą nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby te muszą być osobami uprawnionymi przez Turcję lub którekolwiek państwo członkowskie.

Artykuł 13

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie trzech miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 3–6 niniejszej umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach oraz z wyłączeniem wszystkich kosztów transportu danej osoby, które w myśl poprzedniego ustępu ponosi państwo składające wniosek, postanowienia proceduralne niniejszej umowy stosuje się odpowiednio oraz przekazuje wszystkie dostępne informacje dotyczące rzeczywistej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

TRANZYT

Artykuł 14

Zasady tranzytu

1. Państwa członkowskie i Turcja powinny ograniczyć tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, w których niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa będącego miejscem przeznaczenia.
2. Turcja zezwala na tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Turcji, pod warunkiem że zapewniono dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez kraj przeznaczenia.
3. Turcja lub państwo członkowskie mogą odmówić zgody na tranzyt przez swoje terytorium:
 - a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne; lub
 - b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec podlega sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub
 - c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.
4. Turcja lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu pojawią się lub wyjdą na jaw okoliczności, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, stanowiące przeszkodę dla operacji tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytowe lub odbiór w kraju przeznaczenia. W takim przypadku państwo składające wniosek w razie konieczności niezwłocznie przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 15

Procedura tranzytowa

1. Wniosek tranzytowy musi zostać złożony na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i musi zawierać następujące informacje:
 - a) rodzaj tranzytu (powietrzny, morski lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;
 - b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko panińskie, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i — jeśli to możliwe — miejsce urodzenia, obywatelstwo, język ojczysty, rodzaj i numer dokumentu podróży);
 - c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i użycie eskorty;
 - d) oświadczenie, że zdaniem państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 14 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 14 ust. 3.

Wspólny formularz wniosku tranzytowego znajduje się w załączniku 6 do niniejszej umowy.

Wniosek tranzytowy może być składany za pośrednictwem wszelkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej, np. faksu, poczty elektronicznej itp.

2. Państwo rozpatrujące wniosek informuje na piśmie państwo składające wniosek w ciągu pięciu dni kalendarzowych od otrzymania wniosku o jego przyjęciu, potwierdzając nazwę miejsca wjazdu i planowany czas odebrania danej osoby, lub też informuje o odmowie przyjęcia wniosku, podając powody takiej decyzji. W przypadku braku odpowiedzi w ciągu pięciu dni roboczych zgodę na tranzyt uznaje się za udzieloną.

Odpowiedź na wniosek tranzytowy może być przekazywana za pośrednictwem wszelkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej, np. faksu, poczty elektronicznej itp.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz ewentualne osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 16

Koszty transportu oraz tranzytu

Nie naruszając art. 23 oraz nie naruszając prawa właściwych organów do odzyskania kosztów związanych z readmisją od osoby, która ma podlegać readmisji, w tym od osób, o których mowa w art. 3 ust. 2 oraz w art. 5 ust. 2, lub od osób trzecich, wszelkie koszty transportu poniesione w związku z operacją readmisji i tranzytu na podstawie niniejszej umowy do miejsca przekroczenia granicy państwa rozpatrującego wniosek w odniesieniu do wniosków na podstawie sekcji I oraz II umowy lub do granicy państwa przeznaczenia w odniesieniu do wniosków na podstawie sekcji IV umowy są ponoszone przez państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPŁYWU

Artykuł 17

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może nastąpić jedynie wówczas, gdy takie przekazanie jest konieczne do wykonania niniejszej umowy przez właściwe organy Turcji lub państwa członkowskiego, zależnie od przypadku. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnym przypadku podlega ustawodawstwu krajowemu Turcji i — w przypadku gdy administratorem danych jest właściwy organ państwa członkowskiego — przepisom dyrektywy 95/46/WE oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze tą dyrektywą. Dodatkowo zastosowanie mają następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem;
- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
 - szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),
 - paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia),
 - miejsc lądowań i trasy podróży,
 - innych informacji koniecznych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą umową;

- d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;
- e) dane osobowe muszą być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;
- f) zarówno organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia, odpowiednio, sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, zwłaszcza w przypadku gdy nie są one adekwatne do potrzeb, nie są istotne dla danej sprawy lub wykraczają poza cel ich przetwarzania. Dotyczy to także zgłaszania drugiej Stronie wszelkich przypadków sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych;
- g) organ, który przyjmuje dane, informuje organ przekazujący dane na wniosek tego ostatniego o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;
- h) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga uprzedniej zgody organu przekazującego;
- i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymywanych danych.

Artykuł 18

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Unii, państw członkowskich ani Turcji, wynikających z prawa międzynarodowego, w tym z międzynarodowych konwencji, w których są one stroną, a w szczególności z:

- Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem dotyczącym statusu uchodźców z dnia 31 stycznia 1967 r.,
- europejskiej Konwencji z dnia 4 listopada 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl,
- Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z dnia 10 grudnia 1984 r.,
- w stosownych przypadkach, Europejskiej konwencji osiedleńczej z 13 grudnia 1955 r.,
- konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji i tranzytu,
- wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.

2. Niniejsza umowa w pełni przestrzega praw i obowiązków, w tym praw i obowiązków osób, które legalnie przebywają oraz pracują bądź przebywały lub pracowały na terytorium jednej ze Stron, ustanowionych postanowieniami umowy z dnia 12 września 1963 r. ustanawiającej stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, jej protokołów dodatkowych, stosownych decyzji rady stowarzyszenia oraz stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

3. Stosowanie niniejszej umowy nie narusza praw i gwarancji proceduralnych osób, które są przedmiotem postępowania w sprawie powrotu, określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich ⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do ich dostępu do porady prawnej, informacji, tymczasowego zawieszenia wykonania decyzji w sprawie powrotu oraz dostępu do środków odwoławczych.

4. Stosowanie niniejszej umowy nie narusza praw i gwarancji proceduralnych osób, które ubiegają się o azyl, zgodnie z dyrektywą Rady 2003/9/WE ustanawiającą minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl ⁽²⁾ oraz dyrektywą Rady 2005/85/WE w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich ⁽³⁾ oraz w szczególności w odniesieniu do prawa pozostania w państwie członkowskim do czasu rozpatrzenia wniosku o azyl.

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 6.2.2003, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2005, s. 13.

5. Stosowanie niniejszej umowy nie narusza praw i gwarancji proceduralnych osób będących w posiadaniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego przyznanego na podstawie dyrektywy Rady 2003/109/WE dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi.
6. Stosowanie niniejszej umowy nie narusza praw i gwarancji proceduralnych osób, którym przyznano prawo pobytu na podstawie dyrektywy Rady 2003/86/WE w sprawie prawa do łączenia rodzin.
7. Postanowienia niniejszej umowy nie uniemożliwiają zorganizowania powrotu danej osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

SEKCJA VII

WYKONANIE I STOSOWANIE

Artykuł 19

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej w stosowaniu i ustalaniu wykładni niniejszej umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania obejmują w szczególności:
 - a) monitorowanie stosowania niniejszej umowy;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie zasad wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej umowy;
 - c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie i Turcję zgodnie z art. 20;
 - d) zalecanie wprowadzania zmian do niniejszej umowy i jej załączników.
2. Decyzje komitetu są dla Umawiających się Stron wiążące w następstwie wszelkich niezbędnych procedur wewnętrznych, które są wymagane na mocy prawa Umawiających się Stron.
3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Turcji i Unii; Unię reprezentuje Komisja Europejska, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich.
4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
5. Komitet ustanawia swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 20

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Turcji, Turcja i państwo członkowskie sporządzają protokół wykonawczy zawierający między innymi zasady dotyczące:
 - a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;
 - b) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;
 - c) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1–4 do niniejszej umowy;
 - d) zasad readmisji w przypadku procedury przyspieszonej;
 - e) procedury przeprowadzania rozmów.
2. Protokoły wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu wchodzi w życie dopiero po ich zgłoszeniu komitetowi ds. readmisji, o którym mowa w art. 19.

3. Turcja zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w jej stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na wniosek tego ostatniego, z zastrzeżeniem praktycznej wykonalności ich stosowania w odniesieniu do Turcji.

Państwa członkowskie zgadzają się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego między Turcją a jakimkolwiek innym państwem członkowskim również w ich stosunkach z Turcją na wniosek tej ostatniej, z zastrzeżeniem praktycznej wykonalności ich stosowania w odniesieniu do tych państw członkowskich.

Artykuł 21

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Bez uszczerbku dla art. 24 ust. 3 postanowienia niniejszej umowy są nadrzędne wobec postanowień wszelkich wiążących prawnie instrumentów dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 20 zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Turcją w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

SEKCJA VIII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 22

Terytorialny zakres zastosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, niniejsza umowa ma zastosowanie do terytorium, na którym stosuje się Traktat o Unii Europejskiej, zgodnie z art. 52 tego Traktatu oraz art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także na terytorium Republiki Turcji.
2. Niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 23

Pomoc techniczna

Obie Strony zgadzają się wykonywać niniejszą umowę w oparciu o zasady wspólnej odpowiedzialności, solidarności i równego partnerstwa w zakresie zarządzania ruchami migracyjnymi pomiędzy Turcją a Unią.

W tym kontekście Unia zobowiązuje się do udostępniania zasobów finansowych w celu udzielenia Turcji wsparcia w wykonaniu niniejszej umowy zgodnie z załączoną wspólną deklaracją w sprawie pomocy technicznej. Realizując te starania, Unia w szczególności skupi się na tworzeniu instytucji oraz potencjału. Wsparcie, o którym mowa, będzie realizowane z uwzględnieniem istniejących i przyszłych priorytetów, które zostaną wspólnie ustalone przez Unię i Turcję.

Artykuł 24

Wejście w życie, okres obowiązywania i rozwiązanie

1. Umawiające się Strony ratyfikują lub zatwierdzają niniejszą umowę zgodnie ze swoimi wewnętrznymi procedurami.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu wzajemnej notyfikacji dokonanej przez Umawiające się Strony o zakończeniu procedur, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Obowiązki określone w art. 4 oraz 6 niniejszej umowy zaczną mieć zastosowanie dopiero trzy lata po dacie, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W ciągu tych trzech lat mają one zastosowanie wyłącznie do bezpaństwowców i obywateli tych państw trzecich, z którymi Turcja zawarła dwustronne traktaty lub umowy o readmisji. W ciągu tych trzech lat dwustronne umowy o readmisji zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Turcją mają w dalszym ciągu zastosowanie w ich odpowiednim zakresie.

4. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze oficjalnego powiadomienia przekazanego drugiej Umawiającej się Stronie. Niniejsza umowa przestaje być stosowana po upływie sześciu miesięcy od dokonania powiadomienia.

Artykuł 25

Załączniki

Załączniki 1–6 stanowią integralną część niniejszej umowy.

Sporządzono w Ankarze dnia szesnastego grudnia roku dwa tysiące trzynastego w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i tureckim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
Avrupa Birliği Adına

За Република Турция
Por la República de Turquía
Za Tureckou republiku
For Republikken Tyrkiet
Für die Republik Türkei
Türki Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Τουρκίας
For the Republic of Turkey
Pour la république de Turquie
Per la Repubblica di Turchia
Turcijas Republikas vārdā –
Turkijos Respublikos vardu
A Török Köztársaság részéről
Għat-Turkija
Voor de Republiek Turkije
W imieniu Republiki Turcji
Pela República da Turquia
Pentru Republica Turcia
Za Tureckú republiku
Za Republiko Turčijo
Turkin tasavallan puolesta
För Republiken Turkiet
Türkiye Cumhuriyeti Adına

ZAŁĄCZNIK 1

Wspólny wykaz dokumentów, których przedstawienie jest uznawane za dowód obywatelstwa**(Art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1)**

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich lub Turcja:

- paszporty każdego rodzaju,
- laissez-passer wydane przez państwo rozpatrujące wniosek,
- dokumenty tożsamości każdego rodzaju (w tym dokumenty wystawione na czas określony i dokumenty tymczasowe),
- służbowe książeczki wojskowe i wojskowe dowody tożsamości,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich,
- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub jednoznacznie wskazano obywatelstwo.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Turcja:

- potwierdzenie tożsamości w wyniku wyszukiwania w wizowym systemie informacyjnym (VIS) ⁽¹⁾,
- pozytywna identyfikacja dokonana na podstawie danych z rejestru wniosków wizowych tych państw członkowskich, które nie korzystają z wizowego systemu informacyjnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS), Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

ZAŁĄCZNIK 2

Wspólny wykaz dokumentów, których przedstawienie jest uznawane za dowód *prima facie* obywatelstwa**(Art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 2)**

- kserokopie dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy,
- prawa jazdy lub ich kserokopie,
- akty urodzenia lub ich kserokopie,
- identyfikatory wydane przez przedsiębiorstwa lub ich kserokopie,
- pisemny protokół z oświadczeń świadków,
- pisemny protokół z oświadczeń złożonych przez daną osobę oraz język, jakim się ona posługuje, włącznie z wynikiem oficjalnego testu,
- wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby, w tym dokumenty opatrzone zdjęciem, wystawione przez organy władzy w przypadku zaginięcia paszportu,
- dokumenty wyszczególnione w załączniku 1, które utraciły ważność,
- dokładne informacje dostarczone przez organy władzy i potwierdzone przez drugą Stronę.

ZAŁĄCZNIK 3

Wspólny wykaz dokumentów, które są uznawane za dowód potwierdzający spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców**(Art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1)**

- wiza lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek,
- stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby, w tym w dokumencie sfałszowanym, lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny),
- dokumenty oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki za hotel, karty wizyt u lekarzy/dentystów, karty wstępu do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, potwierdzenia płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- imienne bilety lub listy pasażerów dotyczące podróży samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem, które wskazują na obecność i przedstawiają trasę podróży danej osoby po terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług kurierskich lub usług biura podróży,
- oficjalny pisemny protokół z oświadczeń złożonych w szczególności przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę,
- oficjalny pisemny protokół z oświadczenia zainteresowanej osoby złożonego w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

ZAŁĄCZNIK 4

Wspólny wykaz dokumentów, które są uznawane za dowód *prima facie* potwierdzający spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców**(Art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 oraz art. 10 ust. 2)**

- wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa,
- informacje odnoszące się do tożsamości lub pobytu danej osoby, dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR)),
- zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.,
- pisemny protokół z oświadczenia danej osoby.

ZAŁĄCZNIK 5

[godło Republiki Turcji]

.....

.....

(miejscowość i data)

.....

(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer sprawy:

Do

.....

.....

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

- ☐ PROCEDURA PRZYSPIESZONA (art. 7 ust. 4)
- ☐ WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZMOWY (art. 9 ust. 3)

WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 8 Umowy z dnia r. między

Unią Europejską a Republiką Turcji

o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....
5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Stan cywilny: ☐ żonaty/zamężna ☐ kawaler/panna ☐ rozwiedziony/rozwiedziona
☐ wdowiec/wdowa

Jeśli żonaty/zamężna: imię i nazwisko małżonka

.....

imiona i wiek dzieci (jeśli są)

.....

.....

8. Ostatni adres w państwie rozpatrującym wniosek:

.....

B. DANE OSOBOWE MAŁŻONKA (W STOSOWNYCH PRZYPADKACH)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

Zdjęcie

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYCH PRZYPADKACH)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):
.....2. Data i miejsce urodzenia:
.....3. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):
.....4. Obywatelstwo i język:
.....

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia

(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa ewentualnej choroby zakaźnej):
.....

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzenie popełnienia poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):
.....

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

1.

(nr paszportu)

(data i miejsce wydania)

(organ wydający)

(data ważności)

2.

(nr dowodu tożsamości)

(data i miejsce wydania)

(organ wydający)

(data ważności)

3.

(nr prawa jazdy)

(data i miejsce wydania)

(organ wydający)

(data ważności)

4.

(nr innego oficjalnego dokumentu)

(data i miejsce wydania)

(organ wydający)

(data ważności)

F. UWAGI

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(podpis) (pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 6

[godło Republiki Turcji]

.....

.....

(miejscowość i data)

.....

(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer sprawy:

Do

.....

.....

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 15 Umowy z dnia r. między

Unią Europejską a Republiką Turcji

on the readmission of persons residing without authorisation

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

☐ drogą lotniczą☐ drogą lądową☐ drogą morską

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

.....

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

.....

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia?
(art. 14 ust. 2)☐ tak☐ nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt (art. 14 ust. 3)?

☐ tak☐ nie

Zdjęcie

C. UWAGI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis) (pieczęć/stempel)

Wspólna deklaracja dotycząca współpracy w dziedzinie polityki wizowej

Umawiające się Strony zacieśniają swoją współpracę w dziedzinie polityki wizowej i dziedzinach powiązanych w celu dalszego promowania kontaktów międzyludzkich, poczynając od zapewnienia skutecznego wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydanego dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie nr C-228/06 Mehmet Soysal, Ibrahim Savatli przeciwko Niemcom i innych istotnych wyroków dotyczących praw tureckich dostawców usług w oparciu o protokół dodatkowy z dnia 23 listopada 1970 r. załączony do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją.

Wspólna deklaracja dotycząca art. 7 ust. 1

Strony zgadzają się, że w celu udowodnienia „wszelkich starań, aby przekazywać osoby, o których mowa w art. 4 i 6, bezpośrednio do kraju pochodzenia”, państwo składające wniosek, przedkładając wniosek o readmisję państwu rozpatrującemu wniosek, powinno równocześnie przedłożyć taki wniosek także i państwu pochodzenia. Państwo rozpatrujące wniosek udziela odpowiedzi w terminie przewidzianym w art. 11 ust. 2. Państwo składające wniosek informuje państwo rozpatrujące wniosek, jeśli w międzyczasie otrzymało od państwa pochodzenia pozytywną odpowiedź na wniosek o readmisję. Jeśli niemożliwe jest określenie państwa pochodzenia danej osoby i — w związku z tym — przedłożenie wniosku o readmisję państwu pochodzenia, przyczyny tej sytuacji należy podać we wniosku o readmisję przedkładanym państwu rozpatrującemu wniosek.

Wspólna deklaracja dotycząca pomocy technicznej

Turcja i Unia postanawiają zintensyfikować współpracę, aby sprostać wspólnemu wyzwaniu związanemu z zarządzaniem przepływami migracyjnymi, a w szczególności by walczyć z nielegalną migracją. W ten sposób Turcja i Unia dadzą wyraz swojemu zaangażowaniu na rzecz międzynarodowego podziału obciążeń, solidarności, wspólnej odpowiedzialności i wzajemnego zrozumienia.

W ramach współpracy uwzględnione zostaną realia geograficzne i dotychczasowe starania Turcji jako negocjującego kraju kandydującego. Uwzględniona zostanie także decyzja Rady 2008/157/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków zawartych w partnerstwie dla członkostwa zawartym z Republiką Turcji oraz krajowy program Turcji z 2008 r. w sprawie przyjęcia dorobku prawnego UE, w ramach którego Turcja zgadza się i jest przygotowana na pełne wdrożenie dorobku prawnego UE w tej dziedzinie z chwilą przystąpienia do Unii.

W tym kontekście Unia zobowiązuje się udostępnić większe wsparcie finansowe, aby wesprzeć Turcję w wykonywaniu niniejszej umowy.

W ten sposób szczególna uwaga zostanie poświęcona wzmocnieniu instytucji i budowaniu zdolności, aby rozwijać zdolności Turcji do zapobiegania wjazdowi nielegalnych imigrantów na jej terytorium, ich pobytovi w tym kraju i ich wyjazdowi z niego, a także jej zdolności w zakresie przyjmowania zatrzymanych nielegalnych migrantów. Można to osiągnąć między innymi poprzez zakup sprzętu do ochrony granic, tworzenie ośrodków recepcyjnych i struktur straży granicznej oraz wsparcie działalności szkoleniowej, przy pełnym poszanowaniu obowiązujących zasad pomocy zewnętrznej UE.

Aby wspierać systematyczne, pełne i skuteczne wykonanie niniejszej umowy, wsparcie finansowe UE, w tym program wsparcia sektorowego w dziedzinie zintegrowanego zarządzania granicami i migracji, udzielane będzie zgodnie z zasadami opracowanymi we współpracy z władzami tureckimi, a po 2013 r. — na warunkach określonych w następnych ramach finansowych UE i zgodnie z tymi ramami.

Wspólna deklaracja dotycząca Danii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W takich okolicznościach Turcja powinna zawrzeć z Danią umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Islandii i Norwegii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości istnienie ścisłych związków między Unią a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 roku dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. W takich okolicznościach Turcja powinna zawrzeć z Islandią i Norwegią umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Szwajcarii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości istnienie ścisłych związków między Unią a Szwajcarią, w szczególności na mocy umowy dotyczącej włączenia tego kraju we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, która weszła w życie dnia 1 marca 2008 r. W takich okolicznościach Turcja powinna zawrzeć ze Szwajcarią umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Księstwa Liechtensteinu

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości istnienie ścisłych związków między Unią a Księstwem Liechtensteinu, w szczególności na mocy umowy dotyczącej włączenia Księstwa Liechtensteinu we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, która weszła w życie dnia 19 grudnia 2011 r. W takich okolicznościach Turcja powinna zawrzeć z Księstwem Liechtensteinu umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 462/2014

z dnia 5 maja 2014 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej *Equisetum arvense* L., zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 5 w związku z art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Komisja otrzymała w dniu 28 grudnia 2011 r. złożony przez Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB) wniosek o zatwierdzenie *Equisetum arvense* L. jako substancji podstawowej. Do wniosku tego dołączono informacje wymagane przepisami art. 23 ust. 3 akapit drugi.
- (2) Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „Urzędem”) o pomoc naukową. W dniu 24 maja 2013 r. Urząd przedstawił Komisji sprawozdanie techniczne dotyczące przedmiotowej substancji ⁽²⁾. W dniu 20 marca 2014 r. Komisja przedłożyła Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt sprawozdanie z przeglądu oraz niniejszy projekt rozporządzenia w sprawie zatwierdzenia *Equisetum arvense* L.
- (3) Z dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę i z wyników badania przeprowadzonego przez Urząd ⁽³⁾ zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ wynika, że *Equisetum arvense* L. spełnia kryteria „środka spożywczego” określone w art. 2 rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾. Dodać należy, że substancja ta nie jest w głównej mierze wykorzystywana do celów ochrony roślin, ale mimo to jest ona użyteczna w zakresie ochrony roślin w postaci produktu składającego się z tej substancji i z wody. Z tego powodu należy ją uznać za substancję podstawową.
- (4) Ponieważ przedmiotowa substancja podstawowa stanowi środek spożywczy niewymagający szczególnego zezwolenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 178/2002, należy ją ocenić jako substancję, która nie ma ani bezpośredniego, ani opóźnionego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt, ani niedopuszczalnego wpływu na środowisko.
- (5) Jak wykazały badania, można oczekiwać, że *Equisetum arvense* L. zasadniczo spełnia wymogi określone w art. 23 rozporządzenia (WE) 1107/2009, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy uwzględnić pewne warunki dotyczące zezwolenia, które są wyszczególnione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Wynik konsultacji z państwami członkowskimi i EFSA w sprawie stosowania substancji podstawowej *Equisetum arvense* L. oraz wnioski EFSA na temat poszczególnych podniesionych kwestii. 2013:EN-427.23 s.

⁽³⁾ Panel EFSA ds. produktów dietetycznych, żywienia i alergii (NDA) Dziennik EFSA 2009; 7(9): 1289 doi: 10.2903/j.efsa.2009.1289.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- (6) Zgodnie z art. 23 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 substancje podstawowe należy wymieniać oddzielnie w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ należy zatem dodać część C. Należy zatem odpowiednio zmienić wspomniane rozporządzenie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji podstawowej

Zatwierdza się substancję podstawową *Equisetum arvense* L. określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

1. Art. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 540/2011 zastępuje się dwoma akapitami w brzmieniu:
„W części B załącznika do niniejszego rozporządzenia wymienione są substancje czynne zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009. W części C załącznika do niniejszego rozporządzenia wymienione są substancje podstawowe zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.”.
2. W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.).

Załącznik I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
<i>Equisetum arvense</i> L. Nr CAS: nieprzypisany Nr CIPAC: nieprzypisany	Nie dotyczy	Farmakopea Europejska	1 lipca 2014 r.	Substancja <i>Equisetum arvense</i> L. może być stosowana zgodnie ze szczególnymi warunkami zawartymi we wnioskach sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Equisetum arvense</i> L. (SANCO/12386/2013), a w szczególności z jego załącznikami I i II w wersji sfinalizowanej na forum Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 20 marca 2014 r.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

Załącznik II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie:

„Załącznik — substancje czynne”;

2) dodaje się część C w brzmieniu:

„Część C

Substancje podstawowe

Przepisy ogólne mające zastosowanie do wszystkich substancji wymienionych w niniejszej części: Komisja zapewnia wszelkim zainteresowanym stronom stałą możliwość wglądu do wszystkich sprawozdań z przeglądu (z wyjątkiem informacji poufnych w rozumieniu art. 63 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009) lub udostępnia te sprawozdania takim stronom na żądanie.

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
1	<i>Equisetum arvense</i> L. Nr CAS: nieprzypisany Nr CIPAC: nieprzypisany	Nie dotyczy	Farmakopea Europejska	1 lipca 2014 r.	Substancja <i>Equisetum arvense</i> L. może być stosowana zgodnie ze szczególnymi warunkami zawartymi we wnioskach sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Equisetum arvense</i> L. (SANCO/12386/2013), a w szczególności z jego załącznikami I i II w wersji sfinalizowanej na forum Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 20 marca 2014 r.

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 463/2014**z dnia 5 maja 2014 r.**

ustanawiające, na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, zasady i warunki mające zastosowanie do systemu elektronicznej wymiany danych między państwami członkowskimi i Komisją

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 223/2014 wszelka oficjalna wymiana informacji między państwem członkowskim a Komisją odbywa się z wykorzystaniem systemu elektronicznej wymiany danych. Należy w związku z tym ustanowić warunki, jakie powinien spełniać taki system elektronicznej wymiany danych.
- (2) Aby zapewnić jak najwyższą jakość informacji na temat wdrażania programów operacyjnych, zwiększyć przydatność systemu i uprościć go, konieczne jest określenie podstawowych wymogów co do formy i zakresu wymienianych informacji.
- (3) Należy określić zasady oraz odpowiednie przepisy dotyczące działania systemu, jeśli chodzi o wskazywanie strony odpowiedzialnej za zamieszczanie dokumentów i wszelką ich aktualizację.
- (4) Aby zagwarantować zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich i Komisji, a jednocześnie sprawną i skuteczną elektroniczną wymianę informacji, konieczne jest określenie charakterystyki technicznej systemu.
- (5) Państwa członkowskie i Komisja powinny mieć także możliwość wprowadzania i przysyłania danych na dwa różne sposoby, które należy określić. Należy także przewidzieć przepisy na wypadek działania siły wyższej, uniemożliwiającej korzystanie z systemu elektronicznej wymiany danych, aby zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja mogły nadal wymieniać informacje za pomocą alternatywnych środków.
- (6) Państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić, aby przekazywanie danych za pośrednictwem systemu elektronicznej wymiany danych odbywało się w sposób zabezpieczony, gwarantujący dostępność, integralność, wiarygodność, poufność i niezaprzeczalność informacji. Należy w związku z tym określić zasady bezpieczeństwa.
- (7) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać praw podstawowych i powinno być zgodne z zasadami uznawanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami. W odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych przez państwa członkowskie zastosowanie ma dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i podmioty unijne i swobodnego przepływu takich danych zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (8) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WYKONAWCZE DO ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 223/2014 W ODNIESIENIU DO EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU POMOCY NAJBARDZIEJ POTRZEBUJĄCYM (FEAD)

SYSTEM ELEKTRONICZNEJ WYMIANY DANYCH

(Uprawnienie na mocy art. 30 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 223/2014)

Artykuł 1

Ustanowienie systemu elektronicznej wymiany danych

Komisja ustanawia system elektronicznej wymiany danych stosowany do wszelkiej oficjalnej wymiany informacji między państwem członkowskim a Komisją.

Artykuł 2

Zawartość systemu elektronicznej wymiany danych

System elektronicznej wymiany danych (zwany dalej „SFC 2014”) zawiera przynajmniej informacje wyszczególnione w modelach, formatach i wzorach ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 223/2014. Informacji podanych w formularzach elektronicznych należących do systemu SFC2014 (zwanym dalej „danymi ustrukturyzowanymi”) nie można zastępować danymi nieustrukturyzowanymi, w tym wykorzystując hiperłącza lub inne rodzaje nieustrukturyzowanych danych, takich jak załączone dokumenty lub obrazy. Jeśli państwo członkowskie przekazuje te same informacje w postaci danych ustrukturyzowanych i nieustrukturyzowanych, w przypadku rozbieżności wykorzystuje się dane ustrukturyzowane.

Artykuł 3

Działanie systemu SFC2014

1. Komisja, instytucje wyznaczone przez państwo członkowskie na mocy art. 59 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ i art. 31 rozporządzenia (UE) nr 223/2014 oraz organy, którym powierzono wykonanie zadań tych instytucji, wprowadzają do systemu SFC2014 informacje, za których przekazywanie odpowiadają, a także wszelkie ich aktualizacje.
2. Przekazywanie informacji Komisji jest zawsze weryfikowane i dokonywane przez inną osobę niż osoba, która wprowadziła przekazywane dane. Taki podział zadań jest obsługiwany przez system SFC2014 lub systemy informacyjne zarządzania i kontroli państwa członkowskiego automatycznie połączone z systemem SFC2014.
3. Państwa członkowskie wyznaczają — na szczeblu krajowym — osobę lub osoby odpowiedzialne za zarządzanie prawami dostępu do systemu SFC2014, które to osoby wykonują następujące zadania:
 - a) sprawdzanie tożsamości użytkowników wnioskujących o prawa dostępu w celu upewnienia się, czy są oni rzeczywiście pracownikami danej organizacji;
 - b) informowanie użytkowników o spoczywających na nich obowiązkach w zakresie zachowania bezpieczeństwa systemu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- c) weryfikowanie uprawnień użytkowników do wymaganego poziomu uprzywilejowania w stosunku do wykonywanych przez nich zadań i zajmowanych przez nich pozycji w hierarchii;
- d) występowanie o odebranie praw dostępu, gdy nie są już one potrzebne lub uzasadnione;
- e) szybkie zgłaszanie podejrzanych zdarzeń, które mogą naruszyć bezpieczeństwo systemu;
- f) zapewnianie stałej aktualności danych identyfikacyjnych użytkowników poprzez zgłaszanie wszelkich zmian;
- g) podejmowanie niezbędnych środków ostrożności w zakresie ochrony danych i tajemnicy handlowej zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi;
- h) powiadamianie Komisji o wszystkich zmianach wpływających na zdolność instytucji państwa członkowskiego lub użytkowników systemu SFC2014 do wypełniania obowiązków, o których mowa w ust. 1, lub na ich osobistą zdolność do wypełniania zadań, o których mowa w lit. a)–g).

4. Wymiana danych oraz transakcje opatrzone są obowiązkowym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Państwa członkowskie i Komisja uznają skuteczność prawną i dopuszczalność podpisów elektronicznych używanych w systemie SFC2014 jako dowodów w postępowaniu sądowym.

Przetwarzanie informacji w systemie SFC2014 odbywa się zgodnie z zasadami ochrony prywatności i danych osobowych w przypadku osób fizycznych oraz tajemnicy handlowej w przypadku osób prawnych, zgodnie z dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, dyrektywą 2009/136/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, dyrektywą 1995/46/WE oraz rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Artykuł 4

Charakterystyka systemu SFC2014

Aby zapewnić sprawną i skuteczną elektroniczną wymianę informacji, system SFC2014 obejmuje następujące elementy:

- a) formularze interaktywne lub formularze uprzednio wypełnione przez system na podstawie danych już zapisanych w systemie;
- b) automatyczne wyliczenia, jeśli ułatwiają one użytkownikom wprowadzanie danych;
- c) automatyczne zintegrowane kontrole służące weryfikacji wewnętrznej spójności przekazywanych danych i spójności tych danych z obowiązującymi przepisami;
- d) generowane przez system ostrzeżenia, informujące użytkowników systemu SFC2014, że niektóre działania mogą lub nie mogą zostać wykonane;
- e) elektroniczny system śledzenia statusu przetwarzania informacji wprowadzonych do systemu;
- f) dostępność danych historycznych w odniesieniu do wszystkich informacji wprowadzonych w zakresie danego programu operacyjnego.

Artykuł 5

Przekazywanie danych w systemie SFC2014

1. System SFC2014 dostępny jest dla państw członkowskich i Komisji bądź bezpośrednio przez interaktywny interfejs użytkownika (tj. stronę internetową), bądź przez interfejs techniczny wykorzystujący predefiniowane protokoły (tj. usługi sieciowe), które umożliwiają automatyczną synchronizację i przekazywanie danych między systemami informatycznymi państw członkowskich a systemem SFC2014.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usług powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 11).

2. Data elektronicznego przekazania informacji Komisji przez państwo członkowskie oraz państwu członkowskiemu przez Komisję uznawana jest za datę przedłożenia danego dokumentu.

3. W przypadku działania siły wyższej, wadliwego działania systemu SFC2014 lub braku łączności z systemem SFC2014 przez okres dłuższy niż jeden dzień roboczy w tygodniu poprzedzającym ustawowy termin przedkładania informacji bądź w okresie od 23 do 31 grudnia, lub pięć dni roboczych w innych okresach, wymiana informacji między państwem członkowskim a Komisją może odbywać się w formie papierowej, przy wykorzystaniu modeli, formatów i wzorów, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Zainteresowana strona wprowadza informacje przesłane już w formie papierowej także do systemu SFC2014 niezwłocznie po tym, jak ustaje wadliwe działanie systemu elektronicznej wymiany, odnowione zostaje połączenie z systemem lub przestaje działać siła wyższa.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, za datę przedłożenia danego dokumentu uznaje się datę stempla pocztowego.

Artykuł 6

Bezpieczeństwo danych przekazywanych w systemie SFC2014

1. Komisja ustanawia politykę bezpieczeństwa technologii informacyjnych (zwaną dalej „polityką bezpieczeństwa IT dla SFC”) dla systemu SFC2014, obowiązującą pracowników korzystających z systemu SFC2014 zgodnie z odnośnymi przepisami unijnymi, zwłaszcza decyzją Komisji C(2006) 3602 ⁽¹⁾ i przepisami wykonawczymi do tej decyzji. Komisja wyznacza osobę lub osoby odpowiedzialne za określanie, aktualizację i zapewnienie odpowiedniego stosowania polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do systemu SFC2014.

2. Państwa członkowskie i instytucje europejskie inne niż Komisja, które otrzymały prawa dostępu do systemu SFC2014, przestrzegają zasad i warunków bezpieczeństwa IT opublikowanych na portalu SFC2014 oraz środków, jakie Komisja wdrożyła w systemie SFC2014 w celu zabezpieczenia przekazywania danych, w szczególności zasad dotyczących wykorzystywania interfejsu technicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie i Komisja wprowadzają w życie i zapewniają skuteczne stosowanie środków bezpieczeństwa przyjętych w celu ochrony danych, które przechowują i przekazują w systemie SFC2014.

4. Państwa członkowskie przyjmują krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa informacji, obejmujące kwestie dostępu do systemu SFC2014 i automatycznego wprowadzania do niego danych, zapewniając zestaw minimalnych wymogów w zakresie bezpieczeństwa. Te krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT mogą zawierać odniesienia do innych dokumentów dotyczących bezpieczeństwa. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wspomniane polityki bezpieczeństwa IT miały zastosowanie do wszystkich instytucji korzystających z systemu SFC2014.

5. Wspomniane krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT obejmują:

- a) aspekty bezpieczeństwa IT w pracy osoby lub osób odpowiedzialnych za zarządzanie prawami dostępu, o których mowa w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w przypadku aplikacji stosowanych bezpośrednio;
- b) w przypadku krajowych, regionalnych lub lokalnych systemów komputerowych podłączonych do systemu SFC2014 za pomocą interfejsu technicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia — środki bezpieczeństwa umożliwiające tym systemom dostosowanie się do wymogów bezpieczeństwa systemu SFC2014.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) uwzględnia się odpowiednio następujące aspekty:

- a) bezpieczeństwo fizyczne;
- b) kontrolę nośników danych i dostępu;
- c) kontrolę przechowywania danych;
- d) kontrolę dostępu i haseł;
- e) monitorowanie;
- f) połączenie z systemem SFC2014;

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2006) 3602 z dnia 16 sierpnia 2006 r. dotycząca bezpieczeństwa systemów informacyjnych wykorzystywanych przez Komisję Europejską.

- g) infrastrukturę łączności;
 - h) zarządzanie zasobami ludzkimi przed zatrudnieniem, w jego trakcie i po jego zakończeniu;
 - i) zarządzanie zdarzeniami.
6. Krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT opierają się na analizie ryzyka, a wyszczególnione środki są proporcjonalne do zidentyfikowanych zagrożeń.
7. Dokumenty, w których określono krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT, udostępniane są Komisji na jej wniosek.
8. Państwa członkowskie wyznaczają — na poziomie krajowym — osobę lub osoby odpowiedzialne za utrzymanie i zapewnianie stosowania krajowych, regionalnych lub lokalnych polityk bezpieczeństwa IT. Ta osoba lub te osoby pełnią funkcję punktu kontaktowego dla osoby lub osób wyznaczonych przez Komisję, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
9. Zarówno polityki bezpieczeństwa IT dla SFC, jak i odnośne krajowe, regionalne i lokalne polityki bezpieczeństwa IT uaktualniane są w przypadku zmian technologicznych, identyfikacji nowych zagrożeń lub innych istotnych zmian. Niezależnie od tego są one poddawane co roku przeglądowi, aby zapewnić, że nadal są odpowiednim środkiem.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 464/2014**z dnia 6 maja 2014 r.**

wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w zakresie minimalnych odległości od brzegu i minimalnej głębokości morza przy połowach dobijakowatych (*Gymnammodytes cicerelus* i *G. semisquamatus*) oraz babkowatych (*Aphia minuta* i *Crystalllogobius linearis*) niewodami pełnomorskimi na niektórych wodach terytorialnych Hiszpanii (Katalonia)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 zabrania się stosowania narzędzi połowowych ciągnionych w odległości do 3 mil morskich od brzegu lub przed izobatą 50 m, jeśli taka głębokość występuje w mniejszej odległości od brzegu.
- (2) Na wniosek państwa członkowskiego Komisja może zezwolić na odstępstwo od zakazu ustanowionego w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, pod warunkiem że spełniony zostanie szereg wymogów określonych w art. 13 ust. 5 i 9.
- (3) W dniu 17 października 2013 r. Komisja otrzymała od Hiszpanii wniosek o odstępstwo od art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia w odniesieniu do stosowania niewodów pełnomorskich do połowu dobijakowatych (*Gymnammodytes cicerelus* i *G. semisquamatus*) oraz babkowatych (*Aphia minuta* i *Crystalllogobius linearis*) na jej wodach terytorialnych w regionie Katalonii.
- (4) Władze Hiszpanii przedstawiły aktualne naukowe i techniczne uzasadnienia dla tego odstępstwa.
- (5) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) dokonał oceny wnioskowanego przez Hiszpanię odstępstwa i związanego z nim projektu planu zarządzania podczas sesji plenarnej, która odbyła się w dniach 4–8 listopada 2013 r.
- (6) Zaproponowane przez Hiszpanię odstępstwo jest zgodne z wymogami określonymi w art. 13 ust. 5 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (7) Istnieją szczególne przeszkody geograficzne, biorąc pod uwagę zarówno ograniczony zasięg szelfu kontynentalnego, jak i rozmieszczenie docelowych gatunków, które ograniczają łowiska.
- (8) Przedmiotowe połowy nie mają znaczącego wpływu na środowisko morskie i są bardzo selektywne, ponieważ wybierane niewody przemieszczają się w ramach toni wodnej i nie dotyczą dna morskiego; zebranie materiału z dna morskiego mogłoby bowiem spowodować straty wśród docelowego gatunku i niemalże uniemożliwić selekcję poławianego gatunku ze względu na jego bardzo małe rozmiary.
- (9) Zaproponowane przez Hiszpanię odstępstwo dotyczy jedynie ograniczonej do 26 liczby statków.
- (10) Połowy nie mogą być przeprowadzane przy pomocy innych narzędzi, gdyż nie ma innych narzędzi regulowanych, które ze względu na swoją strukturę, charakterystykę techniczną i rodzaj stosowanych oczek sieci mogłyby służyć do połowów gatunków docelowych.
- (11) Plan zarządzania gwarantuje niezwiększanie nakładu połowowego w przyszłości, ponieważ upoważnienia do połowów będą wydawane wyłącznie 26 określonym statkom na łączny nakład połowowy 1 106,35 kW, na który Hiszpania już wydała upoważnienia do połowów.
- (12) Wniosek ten obejmuje statki zarejestrowane w urzędowym spisie zarządzanym przez Wspólnotę Autonomiczną Katalonii prowadzące udokumentowane połowy dłużej niż 5 lat i działające na podstawie planu zarządzania przyjętego przez Hiszpanię w dniu 27 marca 2014 r. ⁽²⁾, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

⁽²⁾ *Diari Oficial de Generalitat de Catalunya* nr 6591 z 27.3.2014, s. 1.

- (13) Statki te zostały wpisane do wykazu przekazanego Komisji zgodnie z wymogami art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (14) Przedmiotowa działalność połowowa spełnia wymogi art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, ponieważ w odpowiednim planie zarządzania wyraźnie zakazuje się prowadzenia połowów nad chronionymi siedliskami.
- (15) Wymogi art. 8 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 nie mają zastosowania, ponieważ dotyczą one trawlerów.
- (16) W odniesieniu do wymogu zapewnienia zgodności z art. 9 ust. 3 ustanawiającym minimalny rozmiar oczek sieci, Komisja zauważa, że ponieważ przedmiotowa działalność połowowa jest wysoce selektywna, ma niewielki wpływ na środowisko morskie i nie jest prowadzona nad chronionymi siedliskami, Hiszpania przyznała odstępstwo od tych przepisów w swoim planie zarządzania zgodnie z art. 9 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (17) Przedmiotowa działalność połowowa spełnia wymogi dotyczące zapisów określone w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁾.
- (18) Przedmiotowa działalność połowowa nie koliduje z działaniami statków używających narzędzi połowowych innych niż włoki, niewody lub podobne sieci ciągnięne.
- (19) Działalność statków łowiących niewodami jest uregulowana w hiszpańskim planie zarządzania w celu zapewnienia, że połowy gatunków wymienionych w załączniku III są minimalne.
- (20) Statki łowiące niewodami nie są ukierunkowane na głowonogi.
- (21) Hiszpański plan zarządzania obejmuje środki monitorowania działalności połowowej przewidziane w art. 13 ust. 9 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (22) Należy zatem przyznać przedmiotowe odstępstwo.
- (23) We właściwym terminie oraz zgodnie z planem monitorowania przewidzianym w hiszpańskim planie zarządzania Hiszpania powinna przedstawić Komisji sprawozdanie.
- (24) Należy wprowadzić ograniczenie okresu obowiązywania przedmiotowego odstępstwa, aby umożliwić sprawne podjęcie naprawczych środków zarządzania w przypadku, gdyby w sprawozdaniu przekazanym Komisji wykazano niewystarczający stan ochrony poławianego stada.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odstępstwo

Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 nie ma zastosowania do wód terytorialnych Hiszpanii przyległych do wybrzeża regionu Katalonii w odniesieniu do połowów dobijakowatych (*Gymnammodytes cicerelus* i *G. semisquamatus*) oraz babkowatych (*Aphia minuta* i *Crystallagobius linearis*) niewodami stosowanymi przez statki, które:

- a) zostały zarejestrowane w spisie morskim zarządzanym przez Wspólnotę Autonomiczną Katalonii;
- b) prowadzą udokumentowaną działalność połowową od ponad pięciu lat; oraz
- c) posiadają upoważnienie do połowów i działają na podstawie planu zarządzania przyjętego przez Hiszpanię zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

*Artykuł 2***Plan monitorowania i sprawozdawczość**

Hiszpania przekaze Komisji w terminie trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia sprawozdanie sporządzone zgodnie z planem monitorowania ustanowionym w planie zarządzania, o którym mowa w art. 1 lit. c).

*Artykuł 3***Wejście w życie i okres stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 8 maja 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 465/2014**z dnia 6 maja 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	37,5
	MK	101,4
	TN	109,1
	TR	97,3
	ZZ	86,3
0707 00 05	MA	35,6
	MK	51,1
	TR	125,0
	ZZ	70,6
0709 93 10	MA	70,8
	TR	113,5
	ZA	31,4
	ZZ	71,9
0805 10 20	EG	47,3
	IL	73,9
	MA	45,0
	TN	68,6
	TR	63,3
0805 50 10	ZZ	59,6
	MA	35,6
	TR	96,3
	ZZ	66,0
0808 10 80	AR	109,1
	BR	87,6
	CL	115,7
	CN	98,6
	MK	30,8
	NZ	135,5
	US	158,7
	ZA	111,3
	ZZ	105,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/004 ES/Grupo Santana, Hiszpania)

(2014/253/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 23 akapit drugi,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 12,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽⁴⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.).
- (3) Dnia 16 maja 2012 r. Hiszpania złożyła wniosek o wsparcie finansowe z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie Grupo Santana oraz u 15 dostawców i producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, a następnie uzupełniła wniosek dodatkowymi informacjami do dnia 28 listopada 2013 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi więc o uruchomienie kwoty 1 964 407 EUR.
- (4) Niezależnie od uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 będzie ono nadal mieć zastosowanie w odniesieniu do wniosków złożonych do dnia 31 grudnia 2013 r. na mocy art. 23 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.
- (5) W związku z powyższym należy uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy na potrzeby złożonego przez Hiszpanię wniosku,

⁽¹⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 1 964 407 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Martin SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

Dimitris KOURKOULAS

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 16 kwietnia 2014 r.****w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/007 IT/VDC Technologies z Włoch)**

(2014/254/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 23 akapit drugi,uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 12,uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽⁴⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013.
- (3) W dniu 31 sierpnia 2012 r. Włochy przedłożyły wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie VDC Technologies SpA i jednym z jego dostawców i uzupełniły go dodatkowymi informacjami do dnia 6 września 2013 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi więc o uruchomienie kwoty 3 010 985 EUR.
- (4) Pomimo uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 nadal stosuje się je w odniesieniu do wniosków złożonych do dnia 31 grudnia 2013 r. na mocy art. 23 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.
- (5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla niniejszego wniosku złożonego przez Włochy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.⁽⁴⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 3 010 985 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

M. SCHULZ

W imieniu Rady

Przewodniczący

D. KOURKOULAS

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI
z dnia 29 kwietnia 2014 r.
ustanawiająca program prac związanych z unijnym kodeksem celnym
(2014/255/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 281,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 280 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (zwany dalej „kodeksem”) stanowi, że Komisja sporządzi program prac dotyczący rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych. Program ten ma znaczenie szczególnie przy ustalaniu środków przejściowych dla systemów teleinformatycznych oraz określaniu ram czasowych w sytuacji, w której w dniu rozpoczęcia stosowania kodeksu, czyli w dniu 1 maja 2016 r., systemy nie będą jeszcze działały.
- (2) Kodeks zakłada, że wszelka wymiana informacji pomiędzy organami celnymi oraz pomiędzy przedsiębiorcami i organami celnymi, a także przechowywanie tych informacji odbywać się będą z wykorzystaniem technik elektronicznego przetwarzania danych oraz że systemy informacyjno-komunikacyjne będą oferować przedsiębiorcom we wszystkich państwach członkowskich takie same ułatwienia. Program prac powinien zatem przedstawiać szeroko zakrojony plan wdrożenia systemów teleinformatycznych mających zagwarantować prawidłowe stosowanie kodeksu.
- (3) W związku z tym program powinien zawierać wykaz systemów teleinformatycznych, opracowanych przez państwa członkowskie w ścisłej współpracy z Komisją, by kodeks mógł być stosowany w praktyce. Wykaz ten opiera się na istniejącym już dokumencie, zwanym wieloletnim planem strategicznym, który odnosi się do wszystkich projektów celnych w dziedzinie technologii informacyjnej i który sporządzono zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE ⁽²⁾, a w szczególności jej art. 4 i art. 8 ust. 2. Systemy teleinformatyczne uwzględnione w programie prac powinny podlegać tym samym zasadom zarządzania projektami i należy je opracowywać i rozwijać zgodnie z wieloletnim planem strategicznym.
- (4) Program prac powinien określać i opisywać systemy teleinformatyczne, a także odpowiednią podstawę prawną, kluczowe etapy oraz prognozowane terminy rozpoczęcia działań. Terminy te należy określać mianem „docelowych terminów rozpoczęcia wykorzystywania”. Termin rozpoczęcia wykorzystywania systemów teleinformatycznych powinien oznaczać docelowy termin zakończenia okresu przejściowego.
- (5) Systemy teleinformatyczne, o których mowa w programie prac, należy wybierać pod kątem ich oczekiwanego wpływu na priorytety określone w kodeksie. Jednym z tych priorytetów jest możliwość zaproponowania przedsiębiorcom szerokiego zakresu elektronicznych usług celnych na unijnym obszarze celnym. Ponadto systemy teleinformatyczne mają zwiększyć skuteczność i wydajność procesów celnych oraz usprawnić ich harmonizację na terenie Unii. Kolejność i harmonogram wdrożenia systemów objętych programem prac powinny wynikać ze względów praktycznych oraz z czynników związanych z zarządzaniem projektami, takich jak: rozpowszechnianie starań i zasobów, wzajemne połączenia pomiędzy projektami, szczególne wymagania każdego systemu oraz stopień przygotowania projektu. Celem programu prac jako takiego jest zaplanowanie etapów rozwijania systemów teleinformatycznych oraz odpowiednie zarządzanie ich powstawaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach cel i handlu (Dz.U. L 23 z 26.1.2008, s. 21).

- (6) W związku z tym, że systemy teleinformatyczne, o których mowa w art. 16 ust. 1 kodeksu, mają być stworzone, wykorzystywane oraz utrzymywane przez państwa członkowskie we współpracy z Komisją, Komisja i państwa członkowskie powinny podejmować wspólne działania, by zagwarantować, że opracowywanie i wdrażanie tych systemów odbywać się będzie zgodnie z programem prac oraz że podejmowane będą stosowne kroki w celu zaplanowania, zaprojektowania, stworzenia oraz wykorzystania danych systemów w sposób skoordynowany i w odpowiednim terminie.
- (7) Aby zapewnić synchronizację programu prac i wieloletniego planu strategicznego, program prac należy uaktualniać wtedy, gdy uaktualniany jest wieloletni plan strategiczny.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia program prac przewidziany w art. 280 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny („kodeks”).

Program prac załączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Realizacja

1. Komisja i państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania, by współpracować i wdrożyć program prac.
2. Zarządzanie projektami przedstawionymi w programie prac oraz opracowywanie i wdrażanie poszczególnych systemów teleinformatycznych odbywają się w sposób zgodny z programem prac.
3. Komisja podejmuje odpowiednie kroki, aby znaleźć wspólne porozumienie pomiędzy państwami członkowskimi odnośnie do zakresu, projektu, wymogów i architektury systemów teleinformatycznych i rozpocząć tworzenie projektów w ramach programu prac. W stosownych przypadkach Komisja zasięga także opinii przedsiębiorców.

Artykuł 3

Aktualizacje

1. Program prac jest poddawany regularnej aktualizacji, tak aby zapewnić jego dostosowanie do najnowszych zmian w stosowaniu kodeksu, a także uwzględnić postępy poczynione w zakresie opracowywania i rozwoju systemów teleinformatycznych, w szczególności w odniesieniu do dostępności wspólnie ustalonych specyfikacji i rozpoczęcia funkcjonowania systemów teleinformatycznych.
2. Aby zapewnić synchronizację programu prac i wieloletniego planu strategicznego, program prac będzie uaktualniany co najmniej każdego roku.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROGRAM PRAC ZWIĄZANYCH Z UNIJNYM KODEKSEM CELNYM

I. Wprowadzenie do programu prac

Program prac ma być instrumentem, który posłuży wsparciu stosowania kodeksu dzięki opracowaniu i wykorzystaniu systemów teleinformatycznych.

Jego celem jest wspieranie rozwoju systemów teleinformatycznych określonych w art. 6 ust. 1 oraz regulowanie określania okresów przejściowych, o których mowa w art. 278 kodeksu. Program prac odnosi się do konieczności współpracy Komisji i państw członkowskich w zakresie rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych, jak przewidziano w art. 16 ust. 1 kodeksu.

Program prac należy rozumieć następująco:

1. Program prac dotyczy rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 16 ust. 1 kodeksu.
2. Program prac uwzględnia priorytety określone w art. 280 ust. 2 kodeksu.
3. Program prac zawiera wykaz systemów teleinformatycznych wspomnianych w art. 16 ust. 1, które są niezbędne, by przepisy kodeksu mogły być stosowane, i dla których należy przewidzieć okres przejściowy, począwszy od dnia stosowania kodeksu, niewykraczający jednak poza 31 grudnia 2020 r.
4. W odniesieniu do każdego projektu program prac określa:
 - a) nadrzędny opis projektu i powiązanego z nim systemu teleinformatycznego;
 - b) podstawę prawną stosowania systemu teleinformatycznego (stosowne przepisy kodeksu);
 - c) kluczowe etapy wyrażone za pomocą docelowych terminów dotyczących specyfikacji technicznych czyli terminów zakończenia ich opracowywania, w których uaktualnione stabilne specyfikacje techniczne będą dostępne dla państw członkowskich po przeglądzie;
 - d) przewidywane terminy uruchomienia systemów teleinformatycznych, zwane docelowymi terminami rozpoczęcia wykorzystywania systemów teleinformatycznych, będące jednocześnie terminami zakończenia trwania okresów przejściowych.

Opis systemów teleinformatycznych w programie prac opiera się na wymaganiach dotyczących tych systemów, zawartych w kodeksie i obowiązujących w trakcie powstawania programu prac.

Aby wdrożyć program prac, Komisja zainicjuje poszczególne projekty związane z systemami teleinformatycznymi, przy pomocy analizy działalności gospodarczej i w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi. W perspektywie dalszego opracowywania technicznej części projektów od strony technologii informacyjnych Komisja określi, współpracując ściśle z państwami członkowskimi, wspólne specyfikacje dla przewidywanych systemów teleinformatycznych. Państwa członkowskie i Komisja zapewnią rozwój i wykorzystywanie systemów, w tym testowanie i działania związane z migracją, zgodnie z określoną architekturą oraz specyfikacjami tych systemów. Komisja i państwa członkowskie będą także współpracować z innymi zainteresowanymi stronami, np. z przedsiębiorcami.

Realizacja projektów będzie przebiegać w kilku różnych etapach, od opracowania, przez tworzenie, testowanie, migrację aż po ich ostateczne uruchomienie. Rola Komisji i państw członkowskich na tych poszczególnych etapach zależeć będzie od rodzaju i architektury systemów oraz ich części składowych lub funkcji, zgodnie z opisami przedstawionymi w szczegółowej dokumentacji projektowej w wieloletnim planie strategicznym. W stosownych przypadkach Komisja określi wspólne specyfikacje techniczne, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi oraz pod warunkiem dokonania przez nie przeglądu, mając na uwadze ich dostarczenie 24 miesiące przed docelowym terminem rozpoczęcia wykorzystywania systemu teleinformatycznego.

Państwa członkowskie i Komisja zaangażują się w rozwój i wykorzystywanie systemów, w tym w działania związane ze wsparciem wdrażania tych systemów, takie jak szkolenia czy działania komunikacyjne. Działania te będą przeprowadzane z uwzględnieniem kluczowych etapów oraz terminów określonych w programie prac. Przedsiębiorcy podejmą stosowne kroki, które umożliwią im korzystanie z systemów, jak tylko staną się one dostępne.

II. Program prac (związanych z unijnym kodeksem celnym, UKC)

„Projekty dotyczące UKC i powiązane z nimi systemy teleinformatyczne” Wykaz projektów dotyczących rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych wymaganych do stosowania kodeksu	Podstawa prawna	Kluczowy etap	Docelowy termin rozpoczęcia wykorzystywania systemu teleinformatycznego ⁽¹⁾
1. System zarejestrowanych eksporterów (REX) Celem projektu jest udostępnianie aktualnych informacji na temat zarejestrowanych eksporterów z siedzibą w państwach beneficjentach ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP), którzy eksportują swoje towary do UE. System obejmie również dane dotyczące przedsiębiorców z UE w celu wspierania wywozu do państw beneficjentów systemu GSP.	Art. 6 ust. 1, art. 16 oraz 64 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = I kwartał 2015 r.	1.1.2017
2. WIT/Surveillance 2+ w ramach UKC Projekt ma na celu zaktualizowanie systemu wiążącej informacji taryfowej (WIT) oraz systemu Surveillance 2, aby zapewnić — dostosowanie systemu EBTI-3 do potrzeb UKC, — rozszerzenie zakresu danych dostarczanych w ramach Surveillance, — monitorowanie obowiązkowego wykorzystania WIT, — monitorowanie i zarządzanie szerszym wykorzystaniem WIT. Realizację projektu podzielono na dwa etapy. Pierwszy etap obejmie najważniejsze części, aby zagwarantować spełnianie wymogów kontroli użycia WIT przy pomocy ograniczonego pakietu danych i dostosowania do procesu podejmowania decyzji celnych. W drugim etapie wdrożony zostanie pełen zakres monitorowania z wykorzystaniem kompleksowego pakietu danych i przedstawiony zostanie zharmonizowany na poziomie UE interfejs dla przedsiębiorców, dzięki któremu możliwe będzie składanie wniosków dotyczących WIT oraz otrzymywanie decyzji w sprawie WIT drogą elektroniczną.	Art. 6 ust. 1, art. 16, 22, 23, 26, 27, 28, 33 oraz 34 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = II kwartał 2015 r. (etap 1) = III kwartał 2016 r. (etap 2)	1.3.2017 (etap 1) 1.10.2018 (etap 2)
3. Decyzje celne w ramach UKC Projekt ma na celu harmonizację procesów związanych ze składaniem wniosków w sprawie decyzji celnej, podejmowaniem takiej decyzji oraz zarządzaniem nią dzięki standaryzacji oraz elektronicznemu zarządzaniu wnioskami oraz danymi dotyczącymi decyzji/pozwoleń na całym obszarze UE. System taki ułatwi przeprowadzanie konsultacji w trakcie podejmowania decyzji oraz zarządzanie procesem udzielania zezwoleń.	Art. 6 ust. 1, art. 16, 22, 23, 26, 27 oraz 28 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = III kwartał 2015 r.	2.10.2017
4. Bezpośredni dostęp przedsiębiorców do europejskich systemów informacji (jednolite zarządzanie użytkownikami i podpis cyfrowy) Celem tego projektu jest opracowanie rozwiązań w zakresie bezpośredniego i zharmonizowanego na poziomie UE dostępu dla przedsiębiorców jako usługi oferowanej w ramach elektronicznych systemów celnych, o których mowa w poszczególnych projektach unijnego kodeksu celnego, np. w projektach WIT/Surveillance 2+ w ramach UKC i Decyzje celne w ramach UKC. Projekt obejmuje wsparcie zarządzania tożsamością, dostępem oraz użytkownikami z zachowaniem obowiązujących zasad polityki bezpieczeństwa, a potencjalnie także wsparcie w zakresie podpisów cyfrowych.	Art. 6 ust. 1 oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = IV kwartał 2015 r.	2.10.2017

„Projekty dotyczące UKC i powiązane z nimi systemy teleinformatyczne” Wykaz projektów dotyczących rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych wymaganych do stosowania kodeksu	Podstawa prawna	Kluczowy etap	Docelowy termin rozpoczęcia wykorzystywania systemu teleinformatycznego ⁽¹⁾
5. Dowód unijnego statusu towarów w ramach UKC Projekt zakłada stworzenie nowego, ogólnoeuropejskiego systemu informacji służącego przechowywaniu i wyszukiwaniu dokumentów dowodzących unijnego statusu towarów oraz zarządzania nimi. Przewiduje on zastąpienie papierowego formularza T2L wersją elektroniczną.	Art. 6 ust. 1, art. 16 oraz 153 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = III kwartał 2015 r.	2.10.2017
6. Aktualizacja dotycząca upoważnionych przedsiębiorców (AEO) w ramach UKC Projekt ma za zadanie usprawnić procesy operacyjne związane z wnioskami oraz zaświadczeniami dotyczącymi upoważnionych przedsiębiorców, biorąc pod uwagę zmiany w przepisach unijnego kodeksu celnego oraz harmonizację procedur podejmowania decyzji celnych.	Art. 6 ust. 1, art. 16, 22, 23, 26, 27, 28, 38 oraz 39 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = I kwartał 2016 r.	1.3.2018
7. Surveillance 3 w ramach UKC Celem projektu jest przygotowanie aktualizacji systemu Surveillance 2+, co ma zagwarantować jego dostosowanie do wymogów unijnego kodeksu celnego, takich jak standardowa wymiana informacji za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych oraz stworzenie odpowiednich funkcji niezbędnych do przetwarzania i analizowania kompleksowych pakietów danych dotyczących nadzoru, otrzymywanych od państw członkowskich. W rezultacie Komisji i państwom członkowskim udostępnione zostaną funkcje bardziej dokładnej eksploracji danych oraz dalsze możliwości sprawozdawcze.	Art. 6 ust. 1, art. 16 oraz art. 56 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = III kwartał 2016 r.	1.10.2018
8. Aktualizacja nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego (NCTS) w ramach UKC Celem projektu jest dostosowanie istniejącego systemu NCTS do nowych potrzeb unijnego kodeksu celnego, takich jak dostosowywanie wymiany informacji do wymogów dotyczących danych z zakresu unijnego kodeksu celnego oraz aktualizacja i rozwój połączeń z innymi systemami.	Art. 6 ust. 1, art. 16 oraz 226–236 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = III kwartał 2016 r.	1.10.2018
9. Automatyczny system eksportu (AES) w ramach UKC Celem projektu jest dalsze rozwijanie istniejącego systemu kontroli eksportu, a w konsekwencji wdrożenie pełnego zautomatyzowanego systemu eksportu, który obejmowałby wymogi operacyjne dotyczące procesów i danych wynikających z unijnego kodeksu celnego, a należą do nich między innymi uproszczone procedury, dzielenie wysyłek oraz scentralizowana odprawa dla eksportu. Projekt zakłada również rozwój interfejsów zharmonizowanych z systemem przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS) oraz systemem NCTS. Zautomatyzowany system eksportu jako taki będzie umożliwiać pełną automatyzację procedur eksportowych oraz formalności stosowanych przy wywozie.	Art. 6 ust. 1, art. 16, 179 oraz 263–276 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = III kwartał 2016 r.	1.3.2019

„Projekty dotyczące UKC i powiązane z nimi systemy teleinformatyczne” Wykaz projektów dotyczących rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych wymaganych do stosowania kodeksu	Podstawa prawna	Kluczowy etap	Docelowy termin rozpoczęcia wykorzystywania systemu teleinformatycznego ⁽¹⁾
10. Arkusze informacyjne (INF) dla specjalnych procedur w ramach UKC Projekt ten ma na celu stworzenie nowego, scentralizowanego systemu, aby wspierać i usprawniać procesy zarządzania danymi z INF oraz elektronicznego przetwarzania tych danych w zakresie specjalnych procedur.	Art. 6 ust. 1, art. 16, 215, 237–242 oraz 250–262 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = III kwartał 2017 r.	1.10.2019
11. Procedury specjalne w ramach UKC Celem tego projektu jest przyspieszenie oraz ułatwienie stosowania specjalnych procedur, a także ich harmonizacja na obszarze Unii, dzięki wykorzystaniu wspólnych modeli procesów operacyjnych. W ramach tego projektu mają zostać wdrożone wszystkie zmiany w unijnym kodeksie celnym dotyczące składowania celnego, końcowego przeznaczenia, odprawy czasowej, uszlachetniania czynnego i biernego. Rozwiązania elektroniczne dla przetwarzania danych dotyczących specjalnych procedur będą ustalane głównie na poziomie krajowym.	Art. 6 ust. 1, art. 16, 215, 237–242 oraz 250–262 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = I kwartał 2017 r.	1.10.2019
12. Powiadomienie o przywozie towarów, powiadomienie o przedstawieniu towarów oraz czasowe składowanie w ramach UKC Celem tego projektu jest określenie procesów związanych z powiadomieniem o przywozie towarów oraz procesów dotyczących powiadomienia o przedstawieniu towarów i zgłoszenia do czasowego składowania, a także wspieranie harmonizacji w tym zakresie w obrębie państw członkowskich, jeśli chodzi o wymianę danych pomiędzy przedsiębiorstwami a organami celnymi oraz, w razie konieczności, pomiędzy administracjami celnymi. W przypadku gdy procesy te dotyczą tylko jednego państwa członkowskiego, wdrażanie takiego procesu pozostaje kwestią wyłącznie krajową.	Art. 6 ust. 1, art. 16 oraz 133–152 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = III kwartał 2017 r.	2.3.2020
13. Scentralizowana odprawa dla importu w ramach UKC Celem tego projektu jest objęcie towarów procedurą celną, wykorzystując scentralizowaną odprawę, co pozwoli przedsiębiorcom scentralizować także ich powiązane z cłami działania. Przetwarzanie zgłoszenia celnego oraz rzeczywiste zwolnienie towarów powinno być koordynowane pomiędzy właściwymi urzędami celnymi.	Art. 6 ust. 1, art. 16 oraz 179 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = I kwartał 2017 r.	01.10.2020
14. Zarządzanie gwarancjami w ramach UKC Celem tego projektu jest zapewnienie skutecznego i sprawnego zarządzania ważnymi gwarancjami generalnymi, które mogą być wykorzystywane w więcej niż jednym państwie członkowskim, oraz monitorowanie kwoty odniesienia dla każdego zgłoszenia celnego, zgłoszenia dodatkowego lub przekazywania stosownych danych, niezbędnych do zaksięgowania istniejącego długu celnego w odniesieniu do wszystkich procedur celnych przewidzianych w unijnym kodeksie celnym, z wyjątkiem tranzytu, który stanowi część projektu NCTS.	Art. 6 ust. 1, art. 16 oraz 89–100 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Docelowy termin dla specyfikacji technicznych = I kwartał 2018 r.	2.3.2020

„Projekty dotyczące UKC i powiązane z nimi systemy teleinformatyczne” Wykaz projektów dotyczących rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych wymaganych do stosowania kodeksu	Podstawa prawna	Kluczowy etap	Docelowy termin rozpoczęcia wykorzystywania systemu teleinformatycznego ⁽¹⁾
15. Bezpieczeństwo, ochrona i zarządzanie ryzykiem w ramach UKC Celem tego projektu jest wzmocnienie bezpieczeństwa i ochrony łańcucha dostaw w określonych obszarach w odniesieniu do wszystkich środków transportu, a zwłaszcza w odniesieniu do ładunków lotniczych, poprzez poprawienie jakości danych, usprawnienie zbierania danych, ich dostępności i wymiany. Poprawiona zostanie także pełna ocena ryzyka dzięki optymalizacji danych na temat ładunków lotniczych, które są dostępne organom celnym, oraz dzięki wymianie informacji na temat ryzyka. Spowoduje to wprowadzenie zmian w systemach, takich jak system kontroli importu czy wspólnotowy system zarządzania ryzykiem oraz przyczyni się do ich ewentualnej rozbudowy o nowe moduły.	Art. 6 ust. 1, art. 16, 46 oraz art. 127– 132 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Do ustalenia w kolejnej wersji programu prac	Do ustalenia w kolejnej wersji programu prac w oparciu o plan działania ⁽²⁾
16. Klasyfikacja w ramach UKC (CLASS) Celem projektu jest stworzenie systemu informacyjnego dla klasyfikacji taryfowej, zawierającego moduł umożliwiający konsultacje, który stanowiłby pojedynczą platformę łatwego dostępu do wszystkich informacji na temat klasyfikacji (bez względu na ich charakter). Dzięki niemu wyszukiwanie stosownych informacji na temat klasyfikacji stanie się łatwiejsze dla przedsiębiorców, w szczególności MŚP, oraz dla organów celnych państw członkowskich.	Art. 6 ust. 1, art. 16 ust. 1 oraz art. 57 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny	Do ustalenia w kolejnej wersji programu prac	Do ustalenia w kolejnej wersji programu prac

⁽¹⁾ Wskazany termin rozpoczęcia wykorzystywania systemów teleinformatycznych oznacza termin zakończenia obowiązywania okresu przejściowego.

⁽²⁾ Harmonogram dla projektów dotyczących zmian w obszarze zarządzania ryzykiem ma być rozpatrzony w aktualizacji programu prac zgodnie z trwającymi pracami Komisji nad strategią i planem działania, podjętymi w następstwie konkluzji Rady w sprawie poprawy bezpieczeństwa łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem celnym (8761/3/13, Rev.3, 18 czerwca 2013 r.).

Zarys graficzny

Projekty w ramach UKC dotyczące systemów teleinformatycznych	Docelowy termin rozpoczęcia wykorzystywania	S1 2017	S2 2017	S1 2018	S2 2018	S1 2019	S2 2019	S1 2020	S2 2020
1. System zarejestrowanych eksporterów (REX)	1.1.2017								
2. Aktualizacja systemu wiążącej informacji taryfowej (WIT) w ramach UKC Etap 1	1.3.2017								
Etap 2	1.10.2018								
3. Decyzje celne w ramach UKC	2.10.2017								
4. Bezpośredni dostęp przedsiębiorców do europejskich systemów informacji (jednolite zarządzanie użytkownikami i podpis cyfrowy)	2.10.2017								
5. Dowód unijnego statusu towarów w ramach UKC	2.10.2017								
6. Aktualizacja dotycząca upoważnionych przedsiębiorców (AEO) w ramach UKC	1.3.2018								
8. Surveillance 3 w ramach UKC	2.10.2018								
7. Aktualizacja nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego (NCTS) w ramach UKC	1.10.2018								
9. Zautomatyzowany system eksportu (AES) w ramach UKC	1.3.2019								
10. Arkusze informacyjne (INF) dla specjalnych procedur w ramach UKC	1.10.2019								
11. Procedury specjalne w ramach UKC	1.10.2019								
12. Powiadomienie o przywozie towarów, powiadomienie o przedstawieniu towarów oraz czasowe składowanie w ramach UKC	2.3.2020								
13. Scentralizowana odprawa dla importu w ramach UKC	2.10.2020								
14. Zarządzanie gwarancjami w ramach UKC	2.10.2020								
15. Bezpieczeństwo, ochrona i zarządzanie ryzykiem w ramach UKC	Do określenia								
16. Klasyfikacja w ramach UKC (CLASS)	Do określenia								

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL